

KONWERSATORIUM „INTELIGENTNA ENERGETYKA” - ZAPROSZENIE

Osoby zainteresowane udziałem w Konwersatorium online mogą zgłaszać swój udział pod adresem: biuro@sep.gliwice.pl

Z materiałami z wcześniejszego konwersatorium można zapoznać się na stronie:
<https://ppte2050.pl/platforman/konwers/archiwum/index.php?name=1&place=Gliwice>

Krzysztof Bodzek

KONWERSATORIUM INTELIGENTNA ENERGETYKA
(28.01.2025, godz. 15:00-18:00)

Tematy przewodnie:
Grudzień 2024: Po pierwsze efektywność
Styczeń 2025: Elektroprosument, czyli obywatelskie społeczności energetyczne
Luty 2025: Finansowanie transformacji energetycznej

Program:

15:00-15:10

Wprowadzenie

15:10-15:25

Wsparcie projektów związanych z transformacją energetyczną ze środków budżetu

Państwa

Posel Stanisław Lamczyk.

15:25-16:15

Finansowanie transformacji energetyki odnawialnej i hybrydowej - studia przypadków

Krzysztof Droń

16:15-16:45

Rola WFOŚiGW oraz NFOŚiGW w finansowaniu transformacji, ze szczególnym uwzględnieniem społeczności energetycznych

Paweł Łapacz

16:45-17:00

Przerwa

17:00-17:30

Kilka uwag o analizie finansowej projektów OZE

Piotr Brożyna

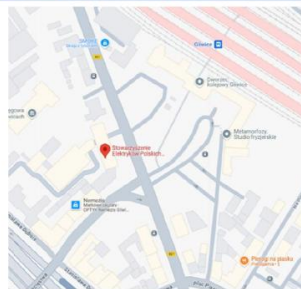
17:30-18:00

Otwarta debata i słowo na zakończenie spotkania.

Program skonsolidował:
Krzysztof Bodzek

Spotkanie odbędzie się w formie hybrydowej:

Wtorek 25.02.2025, godz. 15:00-18:00
Stowarzyszenie Elektryków Polskich Oddział Gliwicki
ul. Bohaterów Getta Warszawskiego 9
sala 610, piętro 6
44-100 Gliwice

<https://maps.app.goo.gl/YTC64uBwAVPDM8oRA>

Dane spotkania (online)

Spotkanie online na platformie zoom.us. W celu dołączenia do spotkania należy kliknąć poniższy link:

<https://zoom.us/j/93779086178?pwd=bmdOYVVDbkJOeXlNVjJiVG81OHpQQT09>

Meeting ID: 937 7908 6178

Passcode: KIE

Jeżeli pojawi się problem z otwarciem linku, można go skopiować i wkleić bezpośrednio w pasek adresu przeglądarki.
Spotkanie będzie aktywne od 14:50.

Kolejne spotkanie: 25 marca 2025 r.

Komunikat do Konwersatorium z dnia 28 stycznia 2025 r.

Opracował: Krzysztof Bodzek

Temat przewodni grudniowego konwersatorium to: *Elektroprosumeryzm, czyli obywatelskie społeczności energetyczne*. W spotkaniu uczestniczyli przedstawiciele środowiska parlamentarnego, naukowego, organizacji pozarządowych, energetyki WEK, sektora MMSP oraz samorządów.

Z prezentacjami można zapoznać się na stronie <https://ppte2050.pl/>, natomiast wystąpienia dostępne są na kanale [Platforma Elektroprosumeryzmu](#).

Stanisław Lamczyk (online): Podczas wystąpienia omówiono propozycję zmian w polskim prawie dotyczącym dostępu do informacji w sektorze energetycznym, mających na celu zwiększenie transparentności oraz efektywności procesu przyłączania nowych źródeł energii i magazynów energii do sieci. Poseł przedstawił kluczowe elementy opracowanej propozycji legislacyjnej, koncentrując się na pięciu głównych aspektach.

Pierwszym z nich był dostęp do analiz zdolności przyłączeniowych dla osób ubiegających się o warunki przyłączenia do sieci. Wskazano, że operatorzy sieci dystrybucyjnych i przesyłowych powinni być zobowiązani do udostępniania tych analiz, zwłaszcza w przypadku odmowy przyłączenia. Informacje powinny obejmować dostępne moce, istniejące ograniczenia oraz planowane modernizacje infrastruktury energetycznej.

Drugim zagadnieniem była kwestia publikowania informacji o rzeczywistych mocach przyłączeniowych dla poszczególnych Głównych Punktów Zasilania oraz stacji średniego i niskiego napięcia. Zaproponowano, aby operatorzy byli zobowiązani do regularnego aktualizowania tych danych co najmniej raz w roku oraz do ich publicznego udostępniania w sposób bardziej czytelny i praktyczny niż obecnie.

Trzecia propozycja dotyczyła wprowadzenia rzeczywistego dialogu technicznego, który pozwalałby na negocjacje w zakresie mocy przyłączeniowej, w tym możliwości ograniczeń za pomocą tzw. strażników napięcia. Podkreślono konieczność prowadzenia dialogu na etapie planowania inwestycji, aby zapewnić optymalne rozwiązania techniczne i kosztowe.

Czwartym elementem było zobowiązanie operatorów do publikowania zagregowanych profili obciążenia dla poszczególnych GPZiów, co umożliwiłoby lepsze dopasowanie nowych inwestycji w źródła energii do rzeczywistego zapotrzebowania i dostępnych mocy.

Podczas wystąpienia odniesiono się także do szerszego kontekstu zmian w sektorze energetycznym, wskazując na potrzebę reorganizacji systemu zarządzania informacją w energetyce. Zaznaczono, że istniejący Centralny System Informacji Rynku Energii może w praktyce ograniczać rozwój oddolnych rynków energetycznych. Wskazano również na konieczność lepszego współdziałania regulatora rynku z operatorami sieci, a także na konieczność oddzielenia funkcji właścicielskich od zarządzania rynkiem technicznym.

Dyskusja: W dyskusji podkreślono, że brak transparentnych informacji prowadzi do działań pozornych, ponieważ bez dokładnych danych o rzeczywistym zużyciu energii oraz dostępnych mocach, niemożliwe jest właściwe dobranie miks energetyczny. Zwrócono uwagę, że spółdzielnie energetyczne powinny opierać się na wysokim współczynniku autokonsumpcji, który powinien osiągać wartość powyżej 50%. Jest to możliwe pod warunkiem uwzględnienia różnych źródeł energii, a nie jedynie fotowoltaiki, jak często ma to miejsce obecnie.

Zasygnalizowano także, że obecne metody rozliczania energii są niewystarczające dla efektywnego zarządzania siecią, szczególnie w kontekście spółdzielni energetycznych. Wskazano na konieczność przejścia na system rozliczeń godzinowych, a docelowo nawet 15-minutowych, co pozwoliłoby na precyzyjniejsze bilansowanie produkcji i zużycia energii.

W dalszej części wystąpienia poruszono temat odmów przyłączenia do sieci, które w ostatnich czterech latach osiągnęły poziom 74 GW, co więcej przedstawione wartości dotyczą unikalnych inwestorów i nie uwzględniają wielokrotnych prób przyłączenia tej samej instalacji. Szczególnie trudna sytuacja pod tym względem ma miejsce w obszarze zarządzanym przez Enerę w Gdańsku, gdzie inwestorzy wskazują na brak przejrzystości w decyzjach odmownych. Podkreślono, że problemem jest brak dostępu do audytów technicznych, na które powołują się operatorzy sieci, co uniemożliwia skuteczną weryfikację odmów.

Dyskutowano również o potencjalnych rozwiązaniach prawnych, które mogłyby zwiększyć

transparentność rynku energetycznego. Wskazano na dyrektywę 2019/994 dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej, która zobowiązuje państwa członkowskie do niedyskryminacyjnego traktowania społeczności energetycznych. Podkreślono, że monopolistyczna struktura polskiego rynku elektroenergetycznego, zdominowana przez cztery duże koncerny, stoi w sprzeczności z tą zasadą.

W dalszej części dyskusji podjęto temat możliwości komunalizacji sieci elektroenergetycznych na poziomie miast. Wskazano, że istnieją przykłady udanych działań w tym zakresie, takie jak przypadek Ostrowa Wielkopolskiego, gdzie miasto rozpoczęło rozwój własnej sieci. Poruszono również kwestię finansowania modernizacji sieci energetycznych i podjęto debatę na temat zasadności przeznaczania środków unijnych i krajowych wyłącznie na rozwój infrastruktury kontrolowanej przez duże koncerny, zamiast otwarcia konkurencyjnych przetargów dla podmiotów samorządowych i lokalnych społeczności.

Krzysztof Solarz (online) Spółdzielnie energetyczne w praktyce. Prelegent omówił problematykę warunków przyłączeniowych dla spółdzielni energetycznych w Polsce, wskazując, że mimo teoretycznych gwarancji prawnych, postępowania dotyczące ich uzyskania są często zawieszane. Podkreślono, że dystrybutorzy obawiają się wydawania warunków, by nie umożliwić deweloperom OZE nieprzemysłowych inwestycji. Zwrócono uwagę, że źródła energii powinny być dostosowane do lokalnego zapotrzebowania.

Następnie przedstawiono doświadczenia związane z funkcjonowaniem spółdzielni energetycznej „Sudecka Energia” oraz zaangażowanie w transformację energetyczną w ramach klastra energii i współpracy z Tauron Ciepło. Podkreślono, że społeczności energetyczne się rozwijają, choć na tle innych krajów Unii Europejskiej Polska nadal pozostaje w początkowej fazie.

Omówiono motywacje samorządów do uczestnictwa w lokalnym rynku energii, wskazując na dwa podejścia: bierne – polegające na optymalizacji kosztów zakupu energii, oraz aktywne – w postaci kreowania rynku poprzez budowę źródeł dostosowanych do lokalnych potrzeb. Przedstawiono aspekty formalne dotyczące udziału samorządów w społecznościach energetycznych, zaznaczając, że jest to zgodne z ustawą o samorządzie gminnym oraz nowelizacją ustawy wiatrakowej.

Scharakteryzowano model funkcjonowania spółdzielni energetycznej, wskazując na konieczność dopasowania źródeł energii do realnego zapotrzebowania, a net metering umożliwia bardzo korzystne rozliczanie. Przedstawiono oszczędności uzyskane dzięki przystąpieniu do spółdzielni energetycznej, które w przypadku niektórych podmiotów sięgały nawet 90% wcześniejszych kosztów energii.

Omówiono plany inwestycyjne spółdzielni, w tym budowę instalacji fotowoltaicznych, biogazowni komunalnej oraz wiatrowej. Podkreślono znaczenie stabilnych i sterowalnych źródeł energii oraz konieczność dostosowania produkcji do rzeczywistego zapotrzebowania. Wskazano również na możliwość współpracy spółdzielni publicznych z podmiotami prywatnymi, zaznaczając przy tym istotne aspekty ekonomiczne i formalne, w tym kwestie pomocy publicznej oraz dopasowania źródeł do lokalnych potrzeb.

Poruszono kwestię rozszerzenia działalności spółdzielni na miasta, wskazując na potencjalne ryzyko nadmiernego rozwoju farm fotowoltaicznych i negatywne skutki finansowe dla systemu elektroenergetycznego. Zaproponowano, by początkowo ograniczyć możliwość zakładania spółdzielni do mniejszych miast.

Podkreślono, że spółdzielnie energetyczne mogą stać się kluczowym elementem transformacji energetycznej, jednak ich rozwój wymaga precyzyjnego planowania, uwzględnienia ryzyk rynkowych oraz stabilnego modelu finansowania.

Dyskusja: Zwrócono uwagę na problem przewymiarowania instalacji fotowoltaicznych, co w niektórych przypadkach prowadzi do ich wyłączania. Wskazano, że kluczowym rozwiązaniem mogłoby być zwiększenie autokonsumpcji energii poprzez odpowiednie zarządzanie oraz mechanizmy wsparcia na poziomie lokalnym. Podkreślono, że potencjał instalacji OZE w miastach jest ograniczony, jednak ich efektywność może wzrosnąć poprzez optymalizację systemów rozliczeń i opomiarowania.

Dyskutowano również nad wyzwaniami związanymi z przekonaniem samorządów do angażowania się w projekty spółdzielni energetycznych. Zauważono, że trudności te wynikają nie tylko z braku świadomości korzyści płynących z takich rozwiązań, ale także z ograniczonych kompetencji urzędników w zakresie energetyki. Podkreślono potrzebę edukacji oraz wsparcia merytorycznego dla samorządów, aby mogły one skutecznie wdrażać inicjatywy oparte na energetyce rozproszonej. Omówiono również znaczenie mechanizmów finansowych wspierających rozwój spółdzielni, zwracając uwagę na dostępność funduszy unijnych, takich jak Fundusz Sprawiedliwej Transformacji oraz nowo powstały Społeczny Fundusz Klimatyczny, które mogą stanowić istotne źródło finansowania dla lokalnych projektów energetycznych.

Szczególną uwagę poświęcono roli prosumentów, zwłaszcza właścicieli mikroinstalacji fotowoltaicznych, których liczba w Polsce przekracza 1,5 miliona. Wskazano, że obecne regulacje prawne, w szczególności ustawa o spółdzielniach, mogą stanowić barierę organizacyjną. Konieczne jest wypracowanie nowych modeli funkcjonowania, które pozwolą na włączenie mieszkańców do spółdzielni bez ryzyka utraty efektywności decyzyjnej.

Poruszono również temat inwestycji w duże źródła OZE, takie jak biogazownie rolnicze i komunalne. Zwrócono uwagę na to, że ich wysokie koszty wymagają dedykowanych mechanizmów wsparcia, gdyż obecny system rozliczeń nie zawsze jest dla nich korzystny. Omówiono także dodatkowe korzyści płynące z takich inwestycji, w tym redukcję odpadów, poprawę efektywności gospodarki obiegu zamkniętego oraz zmniejszenie obciążenia oczyszczalni ścieków.

W kontekście stabilności cen energii wskazano, że jednym z kluczowych atutów spółdzielni energetycznych może być zapewnienie przewidywalności kosztów dla odbiorców. Zauważono jednak, że samorządy często wolą płacić wyższą, ale stałą cenę za energię, niż inwestować w rozwiązania, które mogłyby zagwarantować im długoterminową stabilność. Podkreślono potrzebę dalszej edukacji i promocji takich inicjatyw, aby przekonać decydentów do podejmowania bardziej perspektywicznych działań.

Dariusz Szwed (online) Obywatelskie i Odnawialne Społeczności Energetyczne w Europejskim Zielonym Ładzie. Podczas wystąpienia omówiono rozwój społeczeństwa obywatelskiego w kontekście energetyki, zwracając uwagę na rosnącą liczbę prosumentów w Polsce. Wskazano, że liczba instalacji fotowoltaicznych wynosi obecnie około 1,5 miliona, co oznacza, że za tymi systemami stoi ponad 5 miliony obywateli aktywnie uczestniczących w transformacji energetycznej. Zwrócono uwagę, że Unia Europejska w ramach Zielonego Ładu przyjęła ambitne cele, w tym redukcję emisji gazów cieplarnianych o 55% do 2030 roku, zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii do 45% oraz poprawę efektywności energetycznej o 39% w stosunku do roku bazowego 2005.

Podkreślono, że transformacja energetyczna nie jest jedynie procesem technicznym związanym z dekarbonizacją, ale obejmuje także aspekty polityczne, społeczne i ekonomiczne. W związku z tym kluczowe unijne dokumenty, takie jak dyrektywy RED II oraz IMD, kładą nacisk na demokratyzację i decentralizację energetyki, umożliwiając szerszy udział obywateli w sektorze energetycznym. Wyróżniono dwie kategorie społeczności energetycznych – odnawialne społeczności energetyczne (REC) oraz obywatelskie społeczności energetyczne (CEC), wskazując na ich różnice w zakresie działalności. Podczas gdy pierwsze obejmują szerokie spektrum energii odnawialnej, w tym biogazownie czy systemy grzewcze, drugie koncentrują się głównie na energii elektrycznej.

Zwrócono uwagę na niedostateczne wdrożenie tych dyrektyw w Polsce. Obywatelskie społeczności energetyczne zostały częściowo ujęte w nowelizacji Prawa energetycznego z 2023 roku, jednak nadal nie znalazły odzwierciedlenia w krajowym prawodawstwie. Wskazano, że obecne regulacje tworzą hybrydową konstrukcję prawną, łączącą elementy obu dyrektyw, co może prowadzić do problemów interpretacyjnych.

Podkreślono także znaczenie efektywności energetycznej jako kluczowego elementu transformacji. Przedstawiono zasadę „efektywność energetyczna przede wszystkim”, która zakłada, że przed inwestycją w nowe moce OZE należy maksymalnie ograniczyć zużycie energii poprzez modernizację infrastruktury i poprawę efektywności energetycznej budynków. Zwrócono uwagę, że Polska nadal nie wdrożyła tej zasady, mimo że Komisja Europejska zaleca jej implementację.

W kontekście polityki krajowej omówiono także rolę ruchu prosumenckiego, który mimo rozwoju nie został jeszcze sformalizowany jako ruch społeczny. Wskazano, że jego potencjał może być wykorzystany w ramach spółdzielni energetycznych oraz obywatelskich społeczności energetycznych, umożliwiając lepsze zarządzanie energią na poziomie lokalnym.

Na zakończenie zaproszono do udziału w projekcie powołania społeczności energetycznych w Polsce, obejmującym pięć województw: dolnośląskie, śląskie, małopolskie, mazowieckie i pomorskie. W ramach inicjatywy planowane są okrągłe stoły oraz spotkania mające na celu omówienie możliwości wdrażania unijnych regulacji i zwiększenia udziału obywateli w sektorze energetycznym. Podkreślono, że takie działania mogą przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa energetycznego, redukcji kosztów oraz zwiększenia akceptacji dla inwestycji w OZE na poziomie lokalnym.

Dyskusja: Podkreślono ogromny potencjał budowy społeczności energetycznych, który jest większy, niż powszechnie się uważa. Zwrócono uwagę na możliwości wynikające z wykorzystania różnych technologii, w tym akumulatorów energii w komputerach przenośnych. Wskazano, że nawet w przypadku jednej takiej technologii uzyskiwane wartości energii mogą sięgać terawatogodzin oraz setek megawatów

mocy zainstalowanej. Podkreślono, że przy coraz większej liczbie dostępnych technologii kluczowym zagadnieniem staje się efektywne zarządzanie energią.

W dalszej części dyskusji zwrócono uwagę na konieczność włączania do spółdzielni energetycznych nie tylko dużych inwestorów, ale także indywidualnych prosumentów posiadających małe instalacje fotowoltaiczne na dachach domów. Omówiono także szerokie zastosowania gospodarki obiegu zamkniętego i lokalnego wykorzystania zasobów, takich jak biogaz produkowany w oczyszczalniach ścieków. Podkreślono, że beneficjentami spółdzielni energetycznych mogą być wszyscy mieszkańcy danego obszaru, a nie tylko producenci energii elektrycznej. Przypomniano również, że pełna integracja obywateli w spółdzielniach energetycznych wymaga dogłębnej analizy i stopniowego wdrażania, aby uniknąć błędów.

Zwrócono uwagę na konieczność komunikowania korzyści płynących z uczestnictwa w społecznościach energetycznych. Wskazano, że dla różnych grup kluczowe będą inne argumenty – dla jednych najważniejsze będą niższe rachunki za energię, dla innych ochrona klimatu i poprawa jakości powietrza. Podkreślono, że społeczne podejście do energetyki może również przyczynić się do zwiększenia akceptacji dla inwestycji, takich jak biogazownie, jeśli lokalne społeczności będą czerpały z nich bezpośrednie korzyści.

W kontekście przyszłości ruchu społeczności energetycznych przypomniano o polskim doświadczeniu w budowaniu szerokich ruchów społecznych, takich jak Solidarność. Wskazano, że energetyka może stać się nową przestrzenią do wspólnych działań i oddolnych inicjatyw, których celem będzie demokratyzacja sektora energetycznego oraz zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Na zakończenie nawiązano do koncepcji elektroprosumeryzmu, który jest bliski idei energetyki obywatelskiej rozwijanej w Europie Zachodniej. Podkreślono, że kluczowe jest nie tylko wytwarzanie energii, ale także jej optymalne wykorzystanie, zarządzanie oraz elastyczność w reagowaniu na zmieniające się potrzeby rynku.

Paulina Sakwa (online) Rola klastrów energii w obecnej energetyce. Omówiono funkcjonowanie klastrów energii na przykładzie „Świdnickiego Klastra Energii Odnawialnej”, koncentrując się na praktycznych aspektach zarządzania oraz wyzwaniach związanych z ich rozwojem w Polsce. Podkreślono, że klustry stanowią jedną z trzech form społeczności energetycznych, jednak ich działalność jest ograniczona licznymi barierami prawnymi i organizacyjnymi. Klaster energii, jako porozumienie cywilnoprawne, nie posiada osobowości prawnej, a jego podstawowym celem jest lokalne bilansowanie energii na poziomie niskiego i średniego napięcia. W Polsce funkcjonuje około 200 zarejestrowanych klastrów, lecz większość z nich rozwija się bardzo powoli lub w ogóle nie prowadzi aktywnej działalności.

Świdnicki Klaster Energii Odnawialnej, powołany w 2021 roku, zrzesza 20 członków, w tym 9 jednostek samorządu terytorialnego, co stanowi jego atut na tle innych inicjatyw. Jego działalność finansowana jest ze składek członkowskich oraz funduszy JST. Strategia klastra zakładała osiągnięcie do 2030 roku 45% udziału OZE w końcowym zużyciu energii brutto, aktywizację lokalnych przedsiębiorstw oraz budowanie świadomości społecznej w zakresie transformacji energetycznej. Jednak rzeczywistość okazała się znacznie bardziej skomplikowana, a kluczowe założenia strategii pozostają niezrealizowane. W klastrze nadal brakuje spółek gminnych i dużych odbiorców energii, a rzeczywisty udział OZE w bilansie energetycznym wynosi 0%, ponieważ lokalni wytwórcy mają podpisane umowy sprzedaży energii z podmiotami spoza klastra.

Jako główne bariery wskazano brak szczegółowych przepisów regulujących bilansowanie energii oraz niekorzystny system wsparcia, który nie motywuje członków do wewnętrznych rozliczeń w ramach klastra. Dodatkowo trudności wynikają z konfliktów interesów między wytwórcami, samorządami i firmami prywatnymi, braku warunków przyłączeniowych, niedostatecznych kompetencji oraz oporu lokalnych decydentów. Przedstawiono również planowane działania, obejmujące m.in. opracowanie nowej koncepcji rozwoju w ramach projektu finansowanego z KPO, wsparcie członków w inwestycjach w OZE i termomodernizację, budowę własnej sieci dystrybucyjnej oraz rozwój magazynowania energii.

W kontekście przyszłości klastrów energii wskazano na konieczność zmian w prawie, m.in. doprecyzowania przepisów dotyczących zamówień publicznych, stworzenia strategii współpracy z operatorami sieci dystrybucyjnych oraz zapewnienia dedykowanych funduszy inwestycyjnych. Podkreślono, że mimo trudności klustry nadal mają potencjał jako narzędzie transformacji energetycznej, lecz ich skuteczność zależy od odpowiednich regulacji i mechanizmów wsparcia.

Dyskusja: Podkreślono znaczenie roli lokalnych liderów i eksperckiego wsparcia w rozwoju energetyki obywatelskiej i samorządowej. Wskazano, że transformacja energetyczna wymaga nie tylko

oddolnych inicjatyw, ale również strategicznego podejścia do zarządzania efektywnością energetyczną na poziomie lokalnym. Przykładem skutecznego działania była inicjatywa w Słupsku, gdzie zatrudnienie miejskiego energetyka doprowadziło do znacznych oszczędności na poziomie ciepła i energii elektrycznej poprzez analizę zużycia, optymalizację zamówionych mocy oraz eliminację zbędnych kosztów.

Zaproponowano, aby podobne podejście zostało wdrożone w ramach klastrów energii, poprzez zatrudnienie ekspertów, którzy przeprowadziliby audyty zużycia energii oraz rekomendowali inwestycje o szybkim zwrocie, takie jak wymiana oświetlenia na LED czy modernizacja sprzętu. Podkreślono również potencjał utworzenia funduszu rewolwingowego w ramach klastra, który mógłby finansować kolejne inwestycje z wygenerowanych oszczędności.

Zaproszono również na spotkanie 20 lutego we Wrocławiu, w ramach którego omawiane będą możliwości wsparcia dla klastrów i społeczności energetycznych. Zwrócono uwagę na konieczność nawiązywania dialogu z operatorami sieci dystrybucyjnych oraz wypracowania mechanizmów wsparcia na poziomie krajowym.

W kontekście polityki energetycznej wskazano, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska pracuje nad aktualizacją Krajowego Planu Energii i Klimatu, w którym uwzględnione mają być społeczności energetyczne, klastry oraz spółdzielnie. Zasugerowano, aby organizacje działające w tym obszarze aktywnie zgłaszały swoje postulaty i bariery do Ministerstwa, co mogłoby przyczynić się do stworzenia bardziej sprzyjających warunków prawnych i finansowych dla rozwoju klastrów.

Krzysztof Bodzek (online) 7 grzechów głównych transformacji energetycznej. Podczas wystąpienia prelegent omówił zagadnienie funkcjonowania spółdzielni energetycznych oraz trudności związanych z ich wdrażaniem. Zwrócono uwagę na szeroki opór społeczny, obejmujący zarówno społeczności lokalne, jak i samorządy, sektor przemysłowy oraz instytucje rządowe, w tym Ministerstwo Klimatu i Środowiska. W celu analizy problemu przedstawiono koncepcję „siedmiu grzechów głównych” dotyczących zarówno tradycyjnej energetyki wielkoskalowej (WEK), jak i środowisk promujących odnawialne źródła energii (OZE).

Wskazano, że jednym z kluczowych problemów tradycyjnej energetyki jest brak długoterminowej strategii rozwoju, centralizacja oraz ograniczenie dostępu do rynku dla nowych podmiotów. Podkreślono również niechęć do budowania nowych kompetencji oraz ignorowanie alternatyw technologicznych. Z drugiej strony, przedstawiciele OZE często przyjmują nadmiernie optymistyczne założenia, ignorując ograniczenia technologiczne i czasowe oraz wykazują brak krytycznego podejścia do wdrażanych rozwiązań.

Omówiono problem chciwości objawiający się priorytetem krótkoterminowych zysków w tradycyjnej energetyce kosztem środowiska oraz blokowaniem dostępu do rynku. Wskazano także na eksploatację zasobów oraz selektywne podejście do promowania określonych technologii kosztem bardziej zróżnicowanego miksu energetycznego.

Prelegent zwrócił uwagę na kwestię zanieczyszczenia środowiska oraz związanych z tym opłat, które nie są odpowiednio wykorzystywane na modernizację systemu energetycznego. Omówiono także zjawisko „greenwashingu”, czyli pozorowanych działań proekologicznych, które w rzeczywistości nie przyczyniają się do rzeczywistej poprawy sytuacji klimatycznej.

Dodatkowo podkreślono, że często promotorzy OZE często ignorują znaczenie infrastruktury sieciowej, co prowadzi do poważnych problemów w integracji nowych źródeł energii. Wskazano również na konflikty interesów, które skutkują rywalizacją między różnymi technologiami i podmiotami na rynku.

W kontekście rekomendacji prelegent zwrócił uwagę na konieczność prowadzenia dialogu pomiędzy wszystkimi uczestnikami rynku energetycznego oraz budowania kompetencji w zakresie nowych technologii. Podkreślono, że kluczowym celem powinno być nie tylko zwiększanie udziału OZE, ale także tworzenie zrównoważonego i efektywnego systemu energetycznego opartego na lokalnej niezależności i odpowiedzialnym zarządzaniu zasobami.

Podpisali: **Stanisław Lamezyk** (poseł RP); **Krzysztof Solarz** (Inkubator Przedsiębiorczości Gminy Kamienna Góra), **Dariusz Szwed** (Zielony Instytut, EKO-UNIA), **Paulina Sakwa** (Klaster Świdnicka Energia Odnawialna), **Krzysztof Bodzek** (Politechnika Śląska)